

Med Bedjans Knäppta Händer

Med Bedjans Knäppta Händer

Kramar ur det sista ljuset
från den vaxstump
som svartdamm betäckt
den med svärtad veke
vax smältande såsom jag
tidsrymd böjer sig mot altet
i vördnads nigande hand
i hopp om nåd och liv igen
då när jag inte längre orkar
när smärtan drar från höften kallt
skadeskjuten på knä betagen
med bedjans knäppta händer

Jag kan skriva tusen rader
tända ljus som kantar min väg
se hur lågor fladdrar ömt
jag kan gråta floder av tårar
och dö där på knä i regnet
om du ger mig en miljon jag fnyser
om du bygger ett slott till mig
jag rör inte en min
du kan överraska mig med presenter
du kan laga mina kläder
och putsa mina skor
och jag önskar
att jag på något sett kunde förklara
varför ingenting något mig betyder

När jag är ute i kylan och fryser
när mörkret kommer
och smärtan den finns överallt
när jag vandrar ensam där på slagfältet
när marschmusiken tystnat
när trumvirvlarna ebbat ut
med trasig flagga med falnad färg

bland blod

fördärv och vaga minnen

bland svarta hål som skriker

hur ska jag kunna leva

när all kraft går åt att inte dö

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Urban Arisag med Poeter.se id #34890 innehar upphovsrätten